

Slatina - Sucidava

Descriere

Mănăstirea Măinești

Descriere

Prima biserică a fost ctitorită din lemn de ispravnicul Matei Bârzeanu, în anii 1742-1743. În 1745, sfântul lăcaș a fost închinat de ctitor Episcopiei Râmnicului. În 1805, chir Popa Nicolae postelnicul, Ioanichie Preda și postelnicul Nicolae Măinescu au început construirea unei biserici din cărămidă și piatră, finalizată la 29 septembrie 1809. Pictată în anii 1810-1812, biserica a primit inițial hramul „Sfântul Ierarh Nicolae”. Aici s-au călugărit unii dintre haiducii lui Iancu Jianu, după ce acesta s-a lăsat de haiducie în 1818. Din acest motiv, în folclorul local, schitul a rămas cunoscut sub numele de „Schitul Haiducilor”. După secularizarea averilor mănăstirești, a devenit biserică de mir, iar în 1926, a fost închisă. După unele reparații efectuate în perioada 1930-1940, biserica a fost redeschisă în 1941. În 1979, s-au efectuat lucrări temeinice de renovare. De remarcat că în portretele ctitorilor se observă costumele de epocă cu elemente specifice portului popular românesc. În 1996, așezământul monahal a fost redeschis ca mănăstire de călugărițe.

Harta

Mănăstirea Călui

Descriere

Numit în vechime și Cepturoaia, așezământul a fost ridicat în 1515, în timpul domnitorului Neagoe Basarab (1512-1521), primii ctitori fiind Vlad banul (bunicul celor trei frați Buzești), Dumitru pârcălabul și Balica spătarul. Lucrările au fost terminate abia în 1588, prin strădaniile fraților Buzești (Radu, Preda și Stroe). În 1594, au fost finalizate chiliile și clopotnița, în 1600, a fost pictată biserica (de Mihnea zugravul) și în 1610, a fost adăugat un pridvor (ruinat în 1859). Mănăstirea Călui a fost folosită de-a lungul veacurilor și ca necropolă a familiei Buzești: Preda Buzescu, mare ban în Craiova, înhumat în decembrie 1608, Stanca – jupânița lui Radu Buzescu, înmormântată în februarie 1590, și Radu Buzescu – mare clucer, înhumat în ianuarie 1610. Închinată Sfântului Mormânt de la Ierusalim, mănăstirea a avut de suferit din cauza nepăsării călugărilor greci. În 1821, a fost incendiată de turci și în 1823, au fost aduși călugări români. În timpul egumenului Chiriac Râmniceanu (1823-1828) s-au executat mai multe lucrări de consolidare a sfântului lăcaș. În 1834, biserica a fost repictată de postelnicul Barbu Coșoveanu zugravul. În 1856, a ajuns din nou în stare de ruină, astfel că în anii 1859-1861, au fost efectuate alte lucrări de consolidare. După secularizarea averilor mănăstirești, starea mănăstirii s-a agravat din nou. Între 1986 și 2006 s-au efectuat ample lucrări de restaurare și modernizare, fiind ridicate mai multe dependințe și o impunătoare biserică în stil tradițional, cu trei turlă și pridvor deschis. Ctitoria Buzeștilor a fost inițial mănăstire de călugări, apoi de maici până în 1985-1986, când a redevenit mănăstire de călugări.

Harta

Mănăstirea Clocociov

Descriere

A fost atestată încă din timpul lui Neagoe Basarab (1512-1521), când era menționată într-un schimb de moșii între egumenul acesteia și clucerul Manea din Persani, ctitorul mănăstirii Seaca-Mușetești. În 1625, Alexandru Coconul închină așezământul monahal mănăstirii Cutlumuș de la Muntele Athos. Cutremurul din 1628, și mai multe incendii ruinează vechiul centru monahal. Din acest motiv, în 1645, în timpul domniei lui Matei Basarab, mănăstirea este refăcută de Diicu Buicescu, mare agă. Ruinată din nou din cauza vicisitudinilor timpului, în 1980, încep ample lucrări de restaurare, lucrări care au readus treptat monumentul la starea în care se găsește azi. Prin arhitectura sa, mănăstirea Clocociov, cu toate degradările succesive, datorită restaurării care a căutat să respecte și să păstreze trăsăturile vechii așezări, se înscrie între monumentele de la mijlocul veacului al XVII-lea, dominate încă de caracteristicile stilistice ale epocii lui Matei Basarab; varietatea formelor este temperată de sobrietatea și simplitatea construcției, la care decorația este folosită cu măsură.

Harta

Mănăstirea Strehăreți (Strihăreți)

Descriere

Este atestată prima dată în 1478, fiind menționată în mai multe documente din 1578, 1608 și 1620. Unele izvoare îl socotesc ctitor pe episcopul Varlaam al Râmnicului, ajuns mitropolit al Țării Românești (1672-1679). Cel mai probabil, sfântul lăcaș a fost ctitorit de monahul Serafim, care, în timpul domniei lui Matei Basarab, a ajuns episcop la Buzău. La 24 aprilie 1664, Serafim a cumpărat moșia Strehareț cu scopul de a construi aici o mănăstire, fiind ajutat și de domnitorul Radu Vodă Leon (1664-1669), care în 1665, a dăruit viitoareii mănăstirii o parte din averea sa. Noul așezământ a fost finalizat înainte de anul 1668, când a fost închinat Mitropoliei din București. Într-un document din 1671, se menționează intenția ctitorului de a zugrăvi biserica. Ruinată din diferite cauze, mănăstirea a fost restaurată în 1844, de eclesiarhul Iosif, care a construit și câteva dependințe noi. După secularizarea averilor mănăstirești, clădirile au fost transformate în spital. Lucrări de consolidare au fost efectuate de Comisiunea Monumentelor Istorice în perioada 1930-1936, și de Direcția Monumentelor Istorice, în 1982.

Harta

Mănăstirea Brâncoveni

Descriere

La începutul secolului al XVI-lea boierii Brâncoveni ridică ansamblul arhitectural ce le va purta numele, ca loc de refugiu; în incinta acestuia, în 1570, jupânița Celea va ridica o bisericuță de lemn, fiind aduși și câțiva călugări. Prima atestare documentară datează din 1582-1583, când Mihnea Turcitul întărește unele danii mai vechi. În 1634, Matei Basarab începe refacerea și transformarea ansamblului arhitectural prevăzut cu un ingenios sistem de fortificații. Din vremea lui Matei Basarab se păstrează turnul-clopotniță, spațioasele pivnițe boltite și zidul de apărare prevăzut cu creneluri. Actuala biserică a fost construită în locul celei vechi de Constantin Brâncoveanu, în anul 1700. Tot el va ctitori și biserica-bolniță (în plan triconc), în 1702. Biserica mare, ridicată între 1699-1700, în stil brâncovenesc, este în formă de cruce, cu pridvorul deschis, susținut de opt coloane din piatră, dispuse în centru; catapeteasma de lemn, aurită, este cea originală; are o turlă pe naos, iar ușile sunt din lemn masiv de stejar sculptat. Biserica adăpostește mai multe morminte, printre care și pe cel al lui Papa Brâncoveanu (tatăl lui Constantin Brâncoveanu). Pictura datează din 1837, autorii fiind necunoscuți. Ansamblul a avut de suferit în timpul războiului turco-austriac din 1716-1718, și la cutremurul din 1838. După secularizarea averilor mănăstirești a rămas un așezământ modest, al cărui curator a fost Popa Șapcă. În timp, mănăstirea s-a ruinat, fiind refăcută parțial de episcopul Vartolomeu Stănescu (1921-1938). Între 1940-1959, a fost mănăstire de maici, dar în urma decretului 410/1959, sfântul lăcaș a fost desființat, aici funcționând, pentru o scurtă perioadă de timp, un azil de bătrâni; a rămas apoi pustie timp de 20 de ani. După 1980, au fost aduse câteva maici de la mănăstirea Clocociov și au început primele reparații. Au fost efectuate lucrări capitale de renovare.

Harta

Mănăstirea Studina

Descriere

Este o mănăstire relativ nouă, primele lucrări au început în 1994, prin zidirea unei troițe. Ridicarea acestei mănăstiri a fost dorința doamnei Maria Crîmu din localitatea Traian, județul Olt. În ultimele două decenii au fost efectuate și alte lucrări de lărgire și consolidare, iar în 2009, a fost sfințit paraclisul mănăstirii.

Harta

